

Jana Bodnárová

Spiace mesto

Kozoroh

Nohy

Lampiónový sprievod

Dievča z morského dna

Snežný vrchol

Kolísky

Hry

MONIKA ALEBO PÁČIVKA Táto Hannah! (*Paulovi.*) Zbytočne sa usilujete. (*Pristúpi k nemu tak blízko, že sa mu hrotmi prs dotýka výložiek saka.*) Viete vôbec, o čom premýšľa? O fenomenológii vnútorného časového vedomia. (*Bojovne vystrčí bradu.*)

PAUL (*prekvapene*) Ona študuje Husserla? Taká krásna? Taká márnivá?

ANONYMNÁ ŽENA (*drmolí*) No a čo, no a čo... potešíš sa väčšmi, keď ti Hannah, nehybná ako jaze-ro, raz-dva vyvráti tvrdenie akéhosi filozofa, že človek je dráma a ľudský život vesmírna udalosť? Poteší ťa to viac, ako moje objatia?

PAUL (*nevníma, čo vraví Anonymná žena, a opakuje*) Taká krásna! Tak mámi! Večná... áno, áno, ona je večná!

HILDEGARDA (*dotknuto*) Aj my sme večné! Preto zostávame v tomto meste. Neodchádzame. Nelíhame si ku kameňom. Nezatvárame oči. Nevzdávame sa mesačného svetla... Toto mesto sa nám bude odmeňovať večnou mladostou, úžasnou krásou.

MONIKA ALEBO PÁČIVKA Z nás nikdy nebudú scvrknuté stareny, maličké ako väčšie báby, celé pohúžvané, roztrasené ako list hodvábneho papiera (*okolo drieku si mechanicky ovíja drapériu*). Nebudeme ani chvíľami zbavené jasného myslenia.

Situácia 12

(Muž a Žena ako ženích a nevesta.)

ŽENA Toto je najnádhernejší deň môjho života. Nikdy naň nezabudnem. Nikdy. Nikdy. Dáme sa takto spolu odfotiť. Fotku necháme zväčšiť. Zavesíme ju nad našu posteľ. Každý večer sa budem na ňu pozerieť. I každé ráno. Budeme na nej vždy krásni. Milovaní jeden druhým. A keď sa nám narodí dieťa, aj jeho nechám pozerieť sa na tú fotku. Od samého narodenia. Lebo deti všetko vedia pochopiť. Lebo fotka je večnosť.

(Na javisko prichádza iný muž.)

NEVESTA Aha, prišiel svedok. Ten, čo podpíše náš večný zväzok.

(Muži si idú oproti. Keď sa celkom priblížia, prudko sa objímu. Ten, čo prišiel, plače. Ženích ho hladká. Začnú sa vášnivo bozkávať.)

NEVESTA Sníva sa mi. Toto je sen. Toto je sen. Toto je sen. Toto je môj zlý sen! Iba môj. Okolo sa nič nedeje. Urobím teraz to, ako keď oproti beží zúrivy pes. Zavriem sa. Do svojej aury. Tuho zažmurím.